

[Wilhelm.]

vede at tage samme resocialiseringshensyn over for disse fanger som over for andre, idet: „Der er jo ikke tale om, at de skal genindføres i samfundet, tværtimod, de skal udskilles“.

I et interview i dagbladet Information torsdag den 8. januar 1976 bekræfter kriminalforsorgens direktør, H. H. Brydenscholt, at der finder en bevidst forskelsbehandling sted: „Vi betragter altså udlændinge, der skal udvises, som nogle, der bare skal igen- nem deres strafophold“.

At udenlandske fanger, der efter afsoning forventes udvist, nægtes enhver form for udgangstilladelse, begrundes direktøren således: „Man regner med, at folk, hvis eneste udsigt efter endt straf er at blive udvist, ikke har nogen tilskyndelse til at vende tilbage til fængslet. Hvorfor skulle de det? De skulle så udelukkende komme tilbage for at udstå en straf“.

Her synes direktøren at overse, at hvis denne begrundelse har nogen som helst gyldighed, så har myndighederne selv skabt den ved at suspendere resocialiseringsprincippet i forholdet til disse fanger. Når de „udelukkende“ har udståelsen af en straf at komme tilbage til, er det bl. a., fordi forskelsbehandlingen har berøvet dem nogle uddannelsesmuligheder at vende tilbage til, helt bortset fra de mange andre, mindre håndgribelige former for diskrimination, disse fanger udsættes for.

Det forekommer meningsløst og snæversynet at se bort fra almindelige resocialiseringsprincipper med den begrundelse, at de pågældende forventes udvist efter afsoningen. Et eller andet samfund skal de dog nødvendigvis fungere i efter udvisningen. De resocialiseringsbestrebelse, der uden forskelsbehandling ville blive tale om, forekommer bestemt ikke særlig vidtgående eller overbevisende i forvejen.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (23/1 76):

Spørgsmålet om de udenlandske indsatte forhold har tidligere været rejst i folketin- get. Der henvises til den redegørelse, der blev givet af justitsministeren den 22. marts 1972 i folketinget (Folketingstidende 1971/72, sp. 3998-4002) i anledning af

spørgsmål fra Skovmand, og til besvarelsen af retsudvalgets spørgsmål 6 af 13. decem- ber 1972 og til den redegørelse, der blev gi- vet udvalget i forbindelse med samråds- spørgsmål C af 3. april 1974.

I begrundelsen for det nu stillede spørgs- mål gøres det gældende, at udenlandske ind- satte, som forventes udvist efter afsoning, ikke behandles efter samme resocialiserings- principper som andre indsatte, f. eks. med hensyn til uddannelsesmuligheder og ud- gangstilladelser, og dette støttes på udtalel- ser, der offentligt skal være fremsat af såvel fængselsmyndigheder som andre myndighe- der.

Det er rigtigt, at resocialiseringsarbejdet, der primært sigter på løsladelsessituationen, påvirkes af det forhold, at de udenlandske indsatte ved løsladelsen normalt ikke skal integreres i det danske samfund, og at de udenlandske indsatte derfor føler opholdet i fængslet som en særlig belastning.

Dette er klart fremhævet i bemærkning-erne til det forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, der blev frem- sat den 7. oktober 1970.

Det fremgår af bemærkningerne (Folke- tingstidende 1970-71, sp. 1107), at afsoning i et fremmed land af flere grunde kan virke uheldigt. Sproglige vanskeligheder kan føre til en urimelig isolation og være en hindring for den pågældendes deltagelse i undervis- ning m. v. Den omstændighed, at straffen udstås et sted, hvor den dømtes pårørende i almindelighed ikke har mulighed for at be- søge ham, kan være en særlig psykisk be- lastning, som kan vanskeliggøre behand- lingsarbejdet i fængslet. Endvidere er det ofte af betydelig værdi, at afsoningen finder sted i nærheden af det sted, hvor den pågæl- dende må forventes at ville tage ophold ef- ter løsladelsen, således at der — eventuelt i forbindelse med prøveløsladelse — kan ydes ham bistand med fremskaffelse af arbejde, logi og anden støtte i den første tid efter løs- ladelsen. De anførte humane og behand- lingsmæssige hensyn vil særlig gøre sig gæl- dende, hvor der er tale om mere langvarige frihedsstraffe.

En tilfredsstillende løsning på disse pro- blemer vil for så vidt angår udenlandske indsatte fra de andre europæiske lande først kunne opnås, når konventionen om straffe-